

نماز قضا

نماز قضا

مسأله ۶۲۹) کسی که نماز واجب یومیه را در وقت معین آن عمد^۱ یا از روی فراموشی یا به دلیل جهل نخوانده باشد یا بعد از وقت، متوجه بطلان نمازش شود، باید قضای آن را بخواند.

مسأله ۶۳۰) اگر کسی نماز واجب غیر یومیه ؛ مانند نماز آیات را در وقت خود نخواند، قضای آن را باید به جا آورد.

مسأله ۶۳۱) قضای نماز در صورتی واجب است که مکلف یقین به ترک یا باطل بودن آن داشته باشد، اما اگر شک یا گمان به ترک یا بطلان نمازی دارد، واجب نیست قضای آن را بخواند.

مسأله ۶۳۲) اگر مکلف در تمام وقت نماز بی هوش باشد، قضای آن واجب نیست ؛ مگر اینکه بی هوشی به اختیار خودش بوده باشد که بنابر احتیاط واجب باید نماز را قضا کند.

مسأله ۶۳۳) غیر مسلمانی که به دین اسلام گرویده است، لازم نیست نمازهایی را که قبل از مسلمان شدنش نخوانده قضا کند ؛ ولی مرتد^۲، یعنی مسلمانی که از اسلام برگشته، باید نمازهای زمان ارتداد را بعد از توبه قضا کند.

مسأله ۶۳۴) نمازهایی را که زن در تمام وقت آن، در حال حیض یا نفاس بوده است، قضا ندارد.

مسأله ۶۳۵) کسی که نماز قضا دارد، واجب نیست فوراً آن را بخواند، البته نباید در خواندن آن کوتاهی کند.

مسأله ۶۳۶) شخصی که بر اثر جهل به موضوع یا حکم شرعی، نماز را بدون طهارت از حدث خوانده است ؛ مانند کسی که نمی دانسته جنب شده و غسل نکرده یا نماز را با غسل یا وضوی باطل خوانده است، باید نمازها را قضا کند.

مسأله ۶۳۷) قضای نماز واجب را باید به همان صورت که قضا شده، به جا آورد ؛ بنابراین اگر وظیفه مکلف نماز چهار رکعتی بوده و از او فوت شده، باید قضای آن را (هرچند در سفر) به صورت چهار رکعتی انجام دهد و اگر نمازهای چهار رکعتی در سفر (که وظیفه اش قصر است) از او فوت شده باشد، باید به صورت قصر بخواند ؛ هر چند در سفر نباشد.

مسأله ۶۳۸) قضای نماز واجب را هر زمان از شبانه روز می توان خواند و لازم نیست مثلاً قضای نماز صبح در وقت نماز صبح یا قضای نماز ظهر در وقت نماز ظهر خوانده شود.

مسأله ۶۳۹) معیار در قضای نماز، آخر وقت است. بنابراین اگر آخر وقت که نماز از او فوت شده، مسافر بوده، باید قضای نماز را قصر بخواند ؛ اگر چه اول وقت در وطنش بوده است و اگر آخر وقت مسافر نبوده، باید نماز را تمام بخواند ؛ اگر چه اول وقت مسافر بوده است.

مسأله ۶۴۰) رعایت ترتیب در خواندن نماز قضا واجب نیست ؛ مگر در قضای نماز ظهر و عصر یک روز و قضای نماز مغرب و عشاء یک روز.

مسأله ۶۴۱) کسی که تعداد نمازهای قضای خود را نمی داند، می تواند به مقداری که یقین دارد قضا شده، اکتفا کند.

مسأله ۶۴۲) کسی که نماز قضا دارد، می تواند نماز اداء را بخواند ؛ ولی احتیاط واجب آن است که اگر فقط یک نماز قضا دارد، ابتدا نماز قضا را بخواند ؛ به خصوص اگر نماز قضا مربوط به همان روز باشد.

مسأله ۶۴۳) کسی که نماز قضا بر عهده دارد، می تواند نماز نافله و نماز مستحبی بخواند.

مسأله ۶۴۴) قضای نافله های یومیه مستحب است.